

Sygn. akt I C 817/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Monika Mastalerz-Szczepanek
Protokolant:	pracownik sądowy Katarzyna Rogucka

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2017 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko J. R.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego J. R. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1841,52 zł (tysiąca ośmiuset czterdziestu jeden złotych 52/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 września 2016 roku do dnia zapłaty;
- nie obciąża pozwanego J. R. kosztami postępowania.

SSR Monika Mastalerz - Szczepanek

Sygn. akt I C 817/16 upr.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 8 czerwca 2017 r.

Pozwem z dnia 1 września 2016 r. powódka (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego J. R. kwoty 1841,52 zł oraz o zwrot kosztów sądowych w kwocie 30 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że wierzytelność dochodzona przez powódkę od pozwanego wynika z umowy pożyczki pieniężnej stanowiącej kredyt konsumencki, zawartej w formie pisemnej oznaczonej numer (...) i wypłaconej w dniu 2 maja 2016 r. (Pozew k. 2 - 4).

Na rozprawę wyznaczoną na dzień 8 czerwca 2017 r. stawił się pozwany J. R.. Pełnomocnik powódki nie stawił się – prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy.

Pozwany na rozprawie złożył wyjaśnienia. Pozwany stwierdził, że nie wie czy uznaje powództwo, bo nie wie o co chodzi. Podał, że zwracał umowę pożyczki z (...) S.A. na 1200 zł, jak wskazał, coś spłacał, ale później nie miał z czego. Nie pamięta czy otrzymywał wezwania do zapłaty – stwierdził: „tyle tych papierów przychodzi”. Nie potrafił powiedzieć, czy dostał wypowiedzenie umowy. Podał, że mieszka na ul. (...), L.. (Wyjaśnienia pozwanego k. 41).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 kwietnia 2016 r. została zawarta umowa pożyczki nr (...) pomiędzy J. R. (pożyczkobiorcą) a (...) S.A. z siedzibą w W. (pożyczkodawcą). Kwota pożyczki 1200 zł, roczna stopa oprocentowania 10.00 %. Umowa obowiązywała od dnia jej zawarcia do dnia przewidzianego w harmonogramie na spłatę ostatniej raty. Pożyczka udzielona została na okres 7 miesięcy od daty wypłaty pożyczki. Ilość rat wynosiła 7. Klient zobowiązany był zwrócić kwotę pożyczki poprzez wpłatę rat kapitałowych i odsetek, powiększonych o opłatę administracyjną i opłatę przygotowawczą oraz ewentualne koszty dodatkowe, w 7 miesięcznych ratach, w terminach określonych zgodnie z umową i zgodnie z harmonogramem. Opłata przygotowawcza (jednorazowa) wyniosła 390 zł, opłata administracyjna (miesięcznie) 15,00 zł, opłata za przekazanie kwoty pożyczki do wypłaty w formie czeku G. 13,00 zł. Całkowita kwota do zapłaty 1735,44 zł. Pożyczkodawca zobowiązał się udzielić klientowi, po spełnieniu warunków określonych w umowie, pożyczki konsumenckiej, której parametry finansowe zostały określone wyżej zaś rzeczywista roczna stopa oprocentowania wynosi 217,80 % goblczona przy założeniu, iż klient w terminach określonych w umowie wykonuje wynikające z niej zobowiązania). Odsetki od pożyczki naliczane są od dnia jej wypłaty na rzecz klienta według stopy procentowej wskazanej w umowie przyjmując rzeczywistą liczbę dni w miesiącu oraz przyjmując, iż rok ma 365 dni. Roczna stopa zadłużenia oprocentowania przeterminowanego równa jest dwukrotności stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego powiększonej o 5,5 %W przypadku zalegania przez klienta ze spłatą należności wynikających z umowy (odsetki maksymalne za opóźnienie).

Dowód: umowa pożyczki - k. 18 – 24.

Pismem z dnia 2 maja 2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wysłało J. R. pismo o przekazaniu kwoty 1200 zł za pośrednictwem czeku G.. W piśmie wskazano harmonogram spłat, wskazując na jaki rachunek spłaty powinny być dokonywane. Razem była to kwota 1747,46 zł.

Dowód: pismo k. 25.

Pismem z dnia 13 czerwca 2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wysłało J. R. monit o zapłatę kwoty 290,82 zł z terminem płatności do 20 czerwca 2016 r.

Dowód: pismo k. 26.

Pismem z dnia 29 czerwca 2016 r. (...) S.A. z siedziba w W. wysłało J. R. wezwanie do zapłaty kwoty 339,82 zł z terminem płatności do 6 lipca 2016 r.

Dowód: pismo k. 27.

Pismem z dnia 15 lipca 2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wysłało J. R. ostateczne wezwanie do zapłaty z ostrzeżeniem o możliwości przekazaniu informacji o zaległym zadłużeniu do rejestru dłużników B. (...)kwoty 388,82 zł z terminem płatności do 22 lipca 2016 r.

Dowód: pismo k. 28.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wysłało J. R. wypowiedzenie umowy pożyczki oraz ostateczne wezwanie do zapłaty. Na podstawie pkt 15 umowy pożyczki, (...) S.A. z siedzibą w W. rozwiązała umowę pożyczki z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia. W konsekwencji wezwała do zapłaty całości wymaganego zadłużenia wobec pożyczkodawcy, wynikającego z umowy pożyczki, które na dzień pisma wyniosło 1864,47 zł, w tym kapitał 1200 zł, odsetki 28,00 zł, opłata przygotowawcza 390,00 zł, opłata administracyjna 60,00 zł, opłaty za monit i wezwania 185,00 zł, odsetki z tytułu zadłużenia przeterminowanego 1,47 zł. Razem 1864,47 zł. Zadłużenie należało spłacić w terminie do 15 sierpnia 2016 r.

Dowód: wypowiedzenie umowy pożyczki – k. 29, potwierdzenie nadania pisma – k. 30.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że choć pozwany nie kwestionował powództwa, to jednak nie można przyjąć, by je uznał. Dokumenty przedłożone przez stronę powodową, jednoznacznie jednak potwierdzają zawarcie umowy pożyczki oraz istnienie zobowiązania oraz długu, wynikłego z nieterminowego spłacania pożyczki, które nie zostało wykonane zgodnie z warunkami umowy, gdyż pożyczka nie była spłacana przez pozwanego w określonych w harmonogramie spłat terminach. Nie ulega również wątpliwości, że umowa pożyczki została przez powódkę wypowiedziana skutecznie pismem z dnia 1 sierpnia 2016 r. Pismo zostało wysłane pozwanemu na adres jego zamieszkania, gdzie pozwany mieszka i który to adres pozwany potwierdził na rozprawie. Wobec tego roszczenie w kwocie 1864,47 zł stało się wymagalne, po upływie określonego terminu do dnia 15 sierpnia 2016 r., a zatem w dniu 16 sierpnia 2016 r. Ponadto należy stwierdzić, że przedmiotowa umowa pożyczki nie zawiera postanowień niedozwolonych i chroniona jest zasadą swobody zawierania umów.

W związku z powyższym, Sąd w punkcie 1. sentencji wyroku na podstawie art. 720 § 1 k.c. zasądził od pozwanego J. R. na rzecz powódki (...) S.A. z siedzibą w W. żadaną i udowodnioną kwotę 1841,52 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 1 września 2016 r. do dnia zapłaty.

W sprawie nie zaszła żadna z przesłanek określonych w Kodeksie postępowania cywilnego, nakazująca Sądowi z urzędu nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Na podstawie art. 102 k.p.c. dostrzegając szczególnie uzasadniony wypadek w przypadku pozwanego, Sąd nie obciążył go kosztami postępowania, które to orzeczenie znalazło odzwierciedlenie w punkcie 2. sentencji wyroku. W ocenie Sądu, sytuacja materialna pozwanego uzasadnia odstąpienie od zobowiązania pozwanego na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. do zwrotu na rzecz strony wygrywającej (powódki), poniesionych przez nią celowych kosztów procesu. Jak bowiem wynika z informacji podanych przez pozwanego na rozprawie, jego sytuację finansową ocenić należy jako bardzo złą, która zdaniem Sądu, wystarcza zaledwie na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych. Pozwany posiada grupę inwalidzka, ale nie pobiera renty i utrzymuje się z zasiłku okresowego pomocy społecznej w kwocie 317 zł miesięcznie. Jak podał czasami jakiś złom jeszcze nabiera. Pozwany przebywa w mieszkaniu komunalnym. Mając to wszystko na uwadze należy stwierdzić, iż pozwany de facto egzystuje, a z uwagi na grupę inwalidzką, nie ma też szerokich perspektyw znalezienia zatrudnienia. Dlatego mając to wszystko na uwadze, niesłuszne byłoby zobowiązanie pozwanego do zwrotu na rzecz powódki poniesionych przez nią kosztów procesu, które stanowiłyby w porównaniu kwotę w wysokości około połowy żądanej należności głównej, a dal pozwanego byłby to koszt związany z bardzo wysokim wydatkiem, faktycznie pozbawiającym go egzystencji. Wobec powyższego, tak trudna sytuacja finansowa pozwanego, stanowi szczególny wypadek o którym mowa w art. 102 k.p.c. i zdaniem Sądu, czyni zasadnym nie obciążanie go kosztami postępowania.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR Monika Mastalerz – Szczepanek